

למהוון הכל הסתגל
יצחק במהרה לחיי
בית-המלון. הרגיש
את עצמו בטוב. חב-
רתו הטובה (מלבד
נערה חמוזה ומענ-
ינית, בת הוריס
עשירים שבאו לב-
לות שם את השבת)
היתה "פוצי", כלב-
תו השחורה של ה-
ציר השבדי. אתה
יצא בוקר-בוקר ל-
התרחץ בים הצונן.
יצחק, שאינו רגיל
שמישהו ישרת או-
תו, והעושה בבית
את הכל לבדו, מצא
שעשוע רב בסלפון
הפנימי של בית המ-
לון, בו יכול לקרוא
לעובדי המקום מבלי
לקום מן המיטה. או-
לם גם שם לא התי-
פנק יצחק יותר מדי.

במשחק רמי לשעה
קלה ובשתיית משק-
אות (לא הרבה ולא
חריפים מדי) הכיר
יצחק את אנשי המ-
קום, בני חברה זרה
לו, התיידד בעיקר
עם הקפיטליסטים ה-
זרים שהרחיבו את
אופקו ונתנו לו ש-
עור על משק המ-
דינה ועתידה הכל-
כלי. חוץ מזה הוא
רכש לו נסיון רב
באכילה. עם 20 מו-
לגות יותר צלחות
מאוכל. "קצת נסיון
לא הזיק כלל", הוא
טבור. ייתכן שפעם
יזדקק לזה, למשל,
אם יהיה טייס בק-
ויס בינלאומיים. ה-
עיסר: כצבר אופייני
תפס מיד את הלי-
כות המקום, התחבב
במהרה על כל דרי
בית-המלון (שניסו
לשדך אותו לנערה
צעירה, קטנה מדי).

הצלה ביום השטפון

על מעשהו ביום השטפון, בגללו זכה לפרס העולם הזה מספר
יצחק בפשטות:
"לפני כן ביצעתי שלוש טיסות כדי לזרוק לחם ליושבים מנותקים
בנגב. הייתי להוט אחרי זה — זו טיסה מעניינה ואינה עולה בכסף.
זו טיסה נמוכה מאד, כ־30 מטר מעל לאדמה, מתחת לעננים.
באותו יום יצאתי מפתח תקוה כדי להגיע לשדה החופשה בתל-
אביב, לטיסת-עזרה נוספת. שמעתי שגשר עליית מנותק, אך תארתי
לעצמי שאמצא דרך אחרת.
הגעתי לנחלת-יצחק, ראיתי קהל עצום עומד ומסתכל. מרחוק
נשמעו צעקות וקריאות לעזרה. על גג של בית בן קומה אחת עמדו
כמה אנשים. גם אשה וילדים. המים עלו והיה חשש שיציפו גם
את הגג. כמה אנשים עלו על סירה אך הם פחדו לזוז בגלל הזרם,
שהיה חזק מדי. הם ניסו להיגרר בחבל, אך לא הצליחו.
פשטתי את הבאטל-דרס והנעליים ועליתי על סירה. התכנית שלי
היתה לא לחצות ישר את הזרם, אלא לחתור תחילה נגד הזרם ליד
הגדה, שם הוא חלש יותר, ואחר כך להיגרר עם הזרם אל הצד
השני, בסטייה. בדרך נשבר לי משוט. חתרתי במשוט אחר.
הגעתי כך לגג. עמדו עליו 9 איש, 4 ילדים ואשה. לקחתו קודם
את הילדים, חזרתי ולקחתי את האשה, אחר כך את האחרים. אחרי
4 פעמים הייתי רוצץ, לא יכולתי לחזור לפעם אחרונה. בא בחור
אחר שלקח את האיש האחרון."
כשבא יצחק לביח המלון, נושא שתי מזוודות, לא סיפר לאיש
שזכה בחופשה כפרס עבור מעשה גבורה.